

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 25951

гр. София, 24.07.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 52 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Стойкова

като разгледа докладваното от Мария Стойкова Гражданско дело № 20211110157909 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от Гаранционен фонд срещу В. Е. Н., с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл. 558, ал. 7, вр. чл. 557, ал. 1, т. 2, б. „а“ КЗ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 5000 лв. – частичен иск от общо 187393,89 лв., представляваща заплатено от Гаранционен фонд по щета № 210343/27.10.2016 г. обезщетение, и присъденото обезщетение по влезли в сила съдебни решения по гр.д № 4045/2017 г. по описа на СГС, 13 състав, в.гр.д. № 185/2019 г. по описа на САС, 14 състав и Определение по т.д. № 528/2020 г. на ВКС, ведно със законната лихва считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 08.10.2021 г. до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът твърди, че на 31.08.2016 г. в с. Мирояне водачът на мотоциклет „Ямаха Р1“, с рег. № РК 1088 К на неурегулирано кръстовище на ул. „Христо Ботев“ и ул. „Иглика“ не пропуска движещият се по път с предимство велосипедист Валентин Потов, вследствие на което реализира ПТП, при което по непредпазливост причинява средна телесна повреда на Валентин Потов. Твърди, че към момента на ПТП виновният водач бил управлявал автомобила без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Поддържа, че по образувана щета № 210343/27.10.2016 г. било определено от УС на Гаранционен фонд и заплатено на увреденото лице обезщетение в общ размер от 103085,73 лв., от които 93860,09 лв. неимуществени вреди и 9994,83 лв. имуществени вреди. Твърди, че Гаранционен фонд бил осъден да заплати обезщетение и разноски в общ размер на 81318,65 лв. по влезли в сила съдебни решения по гр.д № 4045/2017 г. по описа на СГС, 13 състав, в.гр.д. № 185/2019 г. по описа на САС, 14 състав и Определение по т.д. № 528/2020 г. на ВКС, по които ответникът В. Н. бил привлечен като трето лице-помагач на страната на Гаранционен фонд. Твърди, че въз основа на влезлите в сила решения и на основание чл. 288, ал. 1, т. 2, б. „а“ от КЗ (отм.) е заплатил на увреденото лице сумата от 81318,65 лв., както и държавна такса по сметка на СГС в размер на 2550 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 2240 лв. Вината на ответника В. Н. била призната

със споразумение по НОХД № 41/17 г. на СРС, 104 състав. Поддържа, че ответникът бил поканен да възстанови на ищеца заплатеното обезщетение и направените съдебни разноски в общ размер на 187815,89 лв., но претенцията останала неизплатена. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника В. Е. Н., чрез назначения му особен представител адв. Делчева, с който искът се оспорва като неоснователен. Поддържа, че от представените доказателства не можело да се установи, че ищецът е изплатил на увреденото лице твърдените суми. В условия на евентуалност релевира възражение за изтекла погасителна давност.

По иска с правно основание чл. 558, ал. 7, вр. чл. 557, ал. 1, т. 2, б. „а“ КЗ в тежест на ищеца е да установи настъпване на твърдяното ПТП, по вина на ответника, като причинените неимуществени вреди на Валентин Потов са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП; ищецът да е заплатил твърдените суми на увреденото лице, както и държавна такса по сметка на СГС и адвокатско възнаграждение; към датата на настъпване на ПТП ответникът да е нямал валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

По наведеното в отговора на исковата молба възражение за погасяване на вземанането по давност, в тежест на ищеца е да установи настъпването на факти и обстоятелства, водещи до спиране и/или прекъсване течението на давностния срок по отношение на претендираното в настоящото производство вземане.

В тежест на ответника е да обори презумпцията за вина, респ. да докаже, че е погасил претендираното вземане, за което не сочи доказателства.

С оглед становището на ответника, заявено с отговора на исковата молба, на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК, съдът **отделя като безспорни и ненуждаещи се от доказване** по делото следните обстоятелства: настъпване на твърдяното ПТП, по вина на ответника, като причинените неимуществени вреди на Валентин Потов са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП; че към датата на настъпване на ПТП ответникът да е нямал валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

По доказателствените искания:

Представените с исковата молба писмени доказателства са допустими и относими към предмета на доказване по делото и следва да се приемат.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклад по делото съобразно мотивната част на настоящото определение.

ПРИЕМА представените с исковата молба писмени доказателства.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **25.10.2023 г. от 10:30 ч.**, за която дата и час да се призоват страните - с препис от определението, като на ищеца да се връчи и препис от отговора на исковата молба и приложенията към него.

УКАЗВА на страните, че следва най - късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по - късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

ПРИКАНВА страните към сключване на съдебна спогодба, към медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.

Съдът уведомява страните, че за намиране на решение на спора си могат да използват и процедура по медиация. Така те спестяват време, усилия и средства - отпада нуждата от събиране на доказателства, а при постигане на спогодба, ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса - чл. 78, ал. 9 ГПК.

Разяснява на страните, че при постигане на съдебна спогодба дължимата държавна такса е в половин размер и спорът ще се уреди в по-кратки срокове.

Указва на страните, че за постигане на съдебна спогодба следва да се явят лично в съдебно заседание или да упълномощят свой процесуален представител, който от тяхно име да постигне спогодба, за което следва да представят по делото изрично пълномощно.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____